

тали желѣзните удари на врага. Дружината остава безъ офицери. Само командирът на картечната рота поручикъ Лъсиновъ е още здравъ и адютантъ на дружината. Тѣ двамата почватъ да организиратъ съсипните и успѣватъ да събератъ 57 човѣка отъ дветѣ разнебитени роти, които предаватъ на фелдфебела отъ 16-а рота, за да заематъ третата скала при наблюдателния пунктъ на седмата батарея. Това е необходимо, иначе прелѣзът е готовъ.

Първа дружина, която заема височината 2368 сѫщо понесе натиска на неприятеля, който се опита да сломи силата на защитниците съ много по-силни части отъ вчера. Както при другите дружини, така и тукъ вражитѣ вълни се разбиватъ въ стоманените мищци и безстрашието на защитниците, чийто духъ вмѣсто да бѫде сломенъ се закалява все повече и повече и съ невиждано себеотрицание отбива многобройните атаки. Отъ стрелбата дветѣ шкодови ордия, които все пакъ можаха да обслужватъ дружината и да жарятъ неприятеля въ лудите му пристъпи, отъ честата стрелба се задръстватъ и въ страшния адъ, отъ изсипващи се хиляди снаряди и мини тѣхното замълъкане е толкова зловѣщо, че за моментъ обезкуражава защитниците.

А знае се отъ всички, че въ най-върховните и сѫдбоносни мигновения при ожесточените боеве, замълъването на ордията сѫ половинъ поражение.

Край менъ минава единъ взводъ отъ опустошената 13-а рота, подъ началството на единъ подофицеръ заема, подъ прикритието на нощта, старитѣ си мѣста, обаче, хората не стигатъ да заематъ и скалитѣ . . . Възможно ли е единъ взводъ да може да замѣсти избитите бранници отъ една цѣла рота?

Да! вмѣсто офицери, старши подофицери поематъ командването на защитата! Днесъ сѫ ранени десетъ души офицери и деветяхъ излѣзоха изъ строя, само полковиятъ командиръ полк. Христовъ остана съ своята простирана рѣка между жалките останки отъ единъ героиченъ полкъ. Умопобърканите днесъ достигатъ двадесетина души и хрисимия поручикъ Юрдановъ и единъ непознатъ офицерски кандидатъ сѫ се простили съ своя умъ. Тѣ стоятъ тихо, само сѫ вперили безумни погледи нѣкъде въ без-